

РЕШЕНИЕ

№ 8043

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Тафров, като разглежда дело номер **5565** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. И. С. с ЕГН [ЕГН] и адрес [населено място], [улица], срещу съдебно решение от 01.10.2012 г. на СРС, НО, 116 състав по нахд № 4413 по описа за 2012г., с което е потвърдено наказателно постановление № 05-319 от 27.10.2011 г., издадено от Г. С., директор на офис „С.“ в ТД на НАП – С., с което на основание чл. 355, ал. 3 от КСО за нарушение на чл. 7, ал. 1 от КСО на П. И. С., в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 820 лв.

Касаторът твърди, че районният съд неправилно е потвърдил наказателното постановление. Счита, че погрешно наказващият орган е квалифицирал деянието като нарушение на чл. 355, ал. 3 от КСО във вр. с чл. 7, ал. 1 от КСО, тъй като в настоящия казус възнагражденията са начислени, но не са изплатени, което е следвало да се приеме за нарушение на чл. 355, ал. 3 от КСО във вр. с чл. 7, ал. 3 от КСО. Твърди, че при издаването на наказателното постановление са допуснати и процесуални нарушения, тъй като не е бил поканен в ТД на НАП офис „С.“ при съставянето на АУАН. Наред с това сочи, че е изтекъл срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като периода, за който е ангажирана административната му отговорност е месец 08.2010 г.

и едногодишният срок от извършване на нарушението е изтекъл. Искане за отмяна на решението и постановяване на друго решение, с което се отменя наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – ТД на НАП – С., не се явява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 01.10.2012 г. на СРС, НО, 116 състав по нахд № 4413 по описа за 2012 г., е потвърдено наказателно постановление № 05-319 от 27.10.2011 г., издадено от Г. С. – Директор на офис „С.” в ТД на НАП – С., с което на основание чл. 355, ал. 3 от КСО за нарушение на чл. 7, ал. 1 от КСО на касатора, в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 820 лв.

За да постанови решението си съдът е приел, че със заповед за възлагане на ревизия № 1109497/12.08.2011 г. органите на ТД на НАП-С., офис „С.”, извършили ревизия на дружеството [фирма], при която било установено, че възнагражденията на работещите в дружеството лица за м. август 2010г., начислени на 23.09.2010 г., са били изплатени на 12.01.2011г. Наред с това било констатирано, че до датата на съставяне на АУАН – 03.10.2011г. осигурителните вноски за работещите в дружеството 40 работника не са внесени от осигурителя. При така установените факти, бил съставен АУАН № 03-319/03.10.2011 г. за нарушение на чл. 355, ал. 3 от КСО във вр. с чл. 7, ал. 1 от КСО. Въз основа на съставения АУАН било издадено атакуваното наказателно постановление № 05-319 от 27.10.2011 г., издадено от Г. С., директор на офис „С.” в ТД на НАП – С., с което на основание чл. 355, ал. 3 от КСО за нарушение на чл. 7, ал. 1 от КСО на касатора, в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 820лв.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал правилни правни изводи.

Дружеството е санкционирано за това, че в качеството му на осигурител не е превело дължимите вноски за държавно обществено осигуряване за месец август 2010г. на лица, работещи по трудови правоотношения, възнагражденията на които са изплатени на 12.01.2011 г., като осигуровките не са били внесени и към датата на съставяне на АУАН, която е 03.10.2011г. Правилно СРС е приел за безспорно доказано, че санкционираното лице е осъществило състава на административно нарушение по чл.355, ал. 3 във вр. с чл. 7, ал. 1 от КСО, съгласно които рапоредби, осигурителните вноски за държавно обществено осигуряване, които са за сметка на осигурителите, се внасят едновременно с изплащането на дължимото възнаграждение или част от него, а длъжностно лице, което начисли, не начисли и/или разреши изплащането на възнаграждения, без да са внесени дължимите за тях осигурителни вноски, се наказва с глоба в размер на невнесените осигурителни вноски, но не повече от 20 000 лв. От

събраните писмени и гласни доказателствени средства, по делото е безспорно установено, че П. С., в качеството му на управител на [фирма] е разрешил изплащането на възнагражденията на служителите на управляваното от него дружество, без да бъдат внесени дължимите осигурителни вноски за тях. Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от КСО гласи, че осигурителните вноски, които са за сметка на осигурителите, са дължими най-късно до датата на изплащането на дължимите възнаграждения, която в настоящия случай е 12.01.2011г. Наред с това по делото е установено и не е оспорено от касатора, че и към датата на съставяне на АУАН, която е 03.10.2011г., дължимите осигуровки все още не са били внесени. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че е изтекъл едногодишния давностен срок от извършване на нарушението по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като в настоящия случай, той започва да се брои не от м. 08.2010 г., а от 12.01.2011г., когато най-късно е следвало да бъдат внесени осигурителните вноски.

Настоящата съдебна инстанция намира, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му, както и че същото е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при правилно приложение на материалния закон. В противовес с твърденията на касатора, както акта за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени изцяло при спазване на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В тази връзка, неоснователен е доводът на касатора, че е следвало да бъде санкциониран за нарушение на чл. 7, ал. 3 от КСО, тъй като тази разпоредба се отнася до случаите, когато възнагражденията са начислени, но не са изплатени или когато не са начислени, осигурителят внася осигурителните вноски до края на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът. В настоящия случай възнагражденията са изплатени, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушение на чл. 355, ал. 3 във вр. с чл. 7, ал. 1 от КСО.

Неоснователен е и доводът на касатора, че не е бил поканен в ТД на НАП при съставянето на АУАН, което съставлява процесуално нарушение. Видно от доказателствата по делото АУАН е бил надлежно връчен на същия ден, в който е съставен и от този момент касаторът е разполагал с всички права, които му гарантира процесуалния закон, а именно да възрази, да представи доказателства и да оспори наказателното постановление. Правото му на защита не е било ограничено, поради което настоящата касационна инстанция не счита, че е налице твърдяното процесуално нарушение.

Тъй като в касационната жалба не са налице други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение, и с оглед предмета на касационната проверка, както и поради съвпадане на крайните изводи, с тези на Софийския районен съд, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.10.2012 г. на СРС, НО, 116 състав по нахд № 4413 по описа за 2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 05-319 от

27.10.2011 г., издадено от Г. С. – Директор на офис „С.” в ТД на НАП – С., с което на основание чл. 355, ал. 3 от КСО за нарушение на чл. 7, ал. 1 от КСО на П. И. С., в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 820 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: